

τῆς Ἰταλίας ἐγένετο αἰτία δυσαρσεκειῶν τινων ἐν τοῖς θεατρικοῖς. Ἐν ἄλλοις τὸ θέατρον τοῦ Costanzi ἤρξε τὴν τιμὴν τῶν θέσεων κατ' ἡν διδασκαλίαν τοῦ Falstaff οὕτως. Θεωρεῖων πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς φρ. 300, τρίτης 150, ἐδωλίων 35, θέσεων ὀρθίων 10, μετὰ προσθήκης εἰσόδου δέκα φράγκων κατ' ἄτομον. Οἱ δὲ «ἐθνικοὶ» συνθέται μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθον ὅτι τὸ ἐκλεγέν ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀκαδημίας ἔργον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Α.Α. Μ.Μ. ἦν ἡ *Cantata* τοῦ Beethoven τὰ Ἑρρίπια τῶν Ἀθηναίων, ἔργον τοῦ 1812.

— Μεταξὺ δύο πυρῶν ! Τὸ ἐξῆς νόστιμον ἀλλὰ καὶ δυσάρεστον διὰ τὴν παθοῦσαν συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸ μικροῦ ἱκανὸς ἀριθμὸς κυριῶν καὶ κυρίων ἐταξιδεύουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης. Κατὰ τὸ ταξιδεῖον τοῦτο ἡ συνδιέλιξις περιστράφητο περὶ τῶν τοῦ θεάτρου. Κυρία δέ τις διεκήρυξεν ὅτι κατ' αὐτὴν «ἡ miss S. . . , διόσημος ἀγγλὶς ὑποκρίτρια, ἔνεκα τῆς ἱλικίας αὐτῆς, λίαν προκεχωρημένης, ἐστὶν ἀκατάλληλος διὰ τὰ σχήματα ἅπερ ὑποδύεται, ἡ δὲ ἐξησθημένη αὐτῆς φωνὴ ἐγένετο ἀνυπόφορος». — «Δὲν ἔχει οὕτω, κύριε ;» ἐπιπροστίθῃ στραφεῖσα πρὸς τὸν δεξιόθεν παρακαθήμενον αὐτῇ. Ἐκεῖνος ἀπήντησε : — «Καλῶς θὰ πρᾶξῃτε ἴσως νὰ ἐκφράσῃτε τὴν ὑμετέραν γνώμην πρὸς τὴν miss S. . . , αὕτη κίθῃται ἀπέναντι ὑμῶν !»

Βαθεῖα σιγὴ ἐπηκολούθησεν. Ἡ κυρία, κατέρυθρος, ἐξήτῃσατο συγγνώμην παρὰ τῆς ὑποκρίτριας — «Κυρία, εἴπεν, ὁ ἀποτρόπαιος κριτικὸς Τ. . . ἐνέπνευσέ μοι τὴν κρίσιν ταύτην. Τὸ ἄτομον τοῦτο πρέπει νὰ εἴνε σχολαστικὸς ἀνυπόφορος !».

Ἡ ὑποκρίτρια ὑπομεριδιῶσα ὑπέλαβε : — «Σὰς συμβόλεις νὰ εἴπῃτε ταῦτα πρὸς τὸν Τ. . . ὑμεῖς αὐτῇ, κίθῃται παρ' ὑμῖν».

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ μικροῦ δεῖν ἀπέθανεν ἐκ συμφορᾶς.

ΟΔ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς ἀπροσδοκίτου λειποταξίας τοῦ κ. Τρικούπη ἐκραγεῖσα κυβερνητικὴ κρίσις ἐληξεν, ἡ νέα δὲ ὑπὸ τῶν κ. Σωτηροπούλων ὡς πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς δικαιοσύνης μετὰ συνυπουργῶν τῶν κκ. Κοντοσταύλου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Κόρπα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Κριεζῆ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, Ράλλη ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Εὐταξία ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συγκροτηθεῖσα κυβερνήσις ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν μετὰ προγράμματος δυσχεροῦς μὲν τὴν ἐφαρμογὴν, ὅπερ ὅμως, εἰς ἐφηρμοζέτο, θὰ περιέβαλλεν αὐτὴν διὰ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ὄντος τις Ἑλλήνων ἡδύνατο νὰ μὴ καταληθῇ ὑπὸ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἄνευ νέων δανείων, ἄνευ αὐξήσεως τῆς φορολογίας, διὰ λογικῶν δὲ μόνον οικονομικῶν καὶ τοῦ θεσπισμοῦ τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ θὰ κατώρθουν ν' ἀνα-

σύρῳσι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ βαράθρου, ἐν ᾧ κακῇ μοίρᾳ διατελεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου, καίπερ εἰς τὸ τέρας τῆς ἐπιχειρησέως αὐτοῦ ἐγγίδας δι' οὕτω σοφῆς καὶ ἀκαταπονήτου ἐργασίας, ἀποκαρτερήσας κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ αὐτὸν ὁ τέως πρωθυπουργός ; Καὶ ὅτι μὲν ἡ νέα κυβερνήσις δυνηθῇ σῶσαι ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπείγουσας τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν ἐγκαίρως καταβολὴν τῶν προσεχῶν τοκομεριδίων, τοῦτο δύναται τις νὰ θεωρῇ ὡς βέβαιον, νέον τι π. χ. προσωρινὸν δάνειον ἡδύνατο νὰ πληρώσῃ τὰς ἀνάγκας ταύτας καὶ νὰ παράσῃ τῇ κυβερνήσει τὸν ἀναγκαῖον μέχρι τῆς καρποφορίας τῶν ἄλλων οικονομικῶν αὐτῆς μέτρων καιρὸν. Ἀλλ' ἡ δυσχέρεια ἡ μεγίστη ἐγκείται ἐν τῇ πρὸ τῆς Βουλῆς θέσει τοῦ ὑπουργείου. Τὰ συνιστάντα αὐτὸ πρόσωπα πάντα σχεδὸν εἰσι κοινοβουλευτικαὶ μονάδες, μὴ συγκεντροῦσαι τό γε νῦν περὶ αὐτὰς ψήφους ἱκανὰς νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν ιδίων τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ μάλιστα μηδὲ τοιαύτης ὄντος, ἅτε μὴ ἀποτελεῶντος μέρος τοῦ ἐνεστώτος κοινοβουλίου· πῶς ταῦτα θὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τῆς Βουλῆς καὶ θ' ἀποσπάσωσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτῶν ; — Μία ὑπολείπεται ἐλπίς, ἀσφαλὲς αὕτη ἐρεῖδομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡγέτου τῆς ἰσχυροτάτης ἀντιπολιτευτικῆς μερίδος, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ὑποστήριξις τῆς κυβερνήσεως πρὸς συντέλεσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ αὐτὸς διὰ τῆς ἐν τῇ κρίσει ὥρᾳ παραιτήσεως αὐτοῦ κατέλιπεν ἀτελές. Ὁ ἄλλοτε οὕτω συνετὸς καὶ πατριωτικῶς ἐξορκίζων τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ νὰ ἐξαίρεσθωσι τῆς πρὸς τὴν κυβερνήσιν πολεμικῆς αὐτῶν τὸ οικονομικὸν ζήτημα καὶ περιορίσωσι τὸν ἀντιπολιτευτικὸν αὐτῶν ἀγῶνα ἐν τοῖς ἄλλοις ζητήμασι δὲν θὰ χρησιμοποιοῖται, ἐλπίζομεν, τὴν ὑπέροχον κοινοβουλευτικὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς παρακώλυσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῶν ἐπαγγελιομένων νὰ σώσῃ δι' αὐτοῦ τὴν χώραν. — Ἀλλ' ὅμως θὰ εἴχομεν διαλύσεις τοῦ κοινοβουλίου καὶ νέους ἐκλογικοὺς ἀγῶνας μετὰ τῶν ἐπακολούθων αὐτῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀπώλειαν χρόνου πολλαχῶς ἐπιτηδεῖαν εἰς δεινῶσιν τῆς καὶ ἥδη κακῶς ἐχούσης καταστάσεως.

Ἐν Σοφίᾳ ἐκπρύχθη ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως (Μεγάλης Σοβράνιε), τῆς μελλούσης νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ συντάγματος ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατ' ἐιρήνησιν τοῦ κ. Σταμπούλωφ χάριν τῶν νυμφευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ πρίγκιπος ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις. — Ὁ ἐναρκτήριος τοῦ πρίγκιπος ἐκφράζει τῇ βουλγαρικῇ ἔθνει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρίγκιπικοῦ ζεύγους ἐπὶ τῇ εὐαρεσκειᾷ, ἣν ἐξεδήλωσεν ἐπὶ τῷ γεγονότι τοῦ συνοικεσίου, προτρέπει δὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ νὰ μελετήσωσιν ἀκριβῶς καὶ κυρώσωσι τὰς ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους νόμου τῆς χώρας γενομένας μεταρρυθμίσεις. — Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑθνοσυνέλευσις καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν ἐναρκτήριον ἀπαντήσει αὐτῆς καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς θ' ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας ταύτας. Ἐν μόνον θὰ ὑπολείπεται πάντοτε, ἡ λύπη, ἣν ἐν-

δομύχως θὰ αἰσθάνεται πάντοτε ὁ βουλγαρικὸς λαός, ἀναλογιζόμενος ὅτι, τῶν πραγμάτων χωρύντων ὡς νῦν χωροῦσιν, ἐπὶ μακρὰν χρονικὴν περίοδον ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ ἰδεῖν ἰδίους ἡγεμόνας ἢ ἡγεμονίδας προεδρεύοντας τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ δόγμα, ὅτι δὲ τὴν βαρεῖαν ταύτην ἀπώλειαν ἐπέβαλον αὐτῷ οἱ κηρύττοντες ὅτι τὸ πᾶν ποιοῦσι πρὸς περιφροῦρησιν τῆς ἐθνικῆς ἀτομικότητος τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῶν ἐπιδουλεύοντων δῆθεν αὐτὴν.

Τὴν ρουμανικὴν κυβερνήσιν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπισχόλησαν αἱ ἀπὸ τῶν πλημμυρῶν ἐπιγενομέναι τῇ χώρᾳ συμφοραί, εἰς τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν ἀνακοῦφισιν τῶν ὁποίων ἐκτακτοὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπρητήθησαν καὶ ἀπαιτηθῶσιν πιστώσεις. — Ὡς πρὸς τὸν ἀγῶνα, ὃν ἡ τῶν φιλελευθέρων ἀντιπολιτευοῖς διεξάγει ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Φλέδα κατὰ τοῦ συντηρητικοῦ ὑπουργείου, οὗτος ἐξακολουθεῖ κρατερός, ἀλλ' ἡ κυβερνήσις κατορθοῖ πάντοτε ν' ἀντεπέρχεται νικηφόρως κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων, οἵτινες, ἀποτυχόντες ἐν τῷ διαδήματι αὐτῶν τοῦ ἀναμῆσαι εἰς τὰς κομματικὰς συγκρούσεις τὸν βασιλέα, ἀργηθέντα νὰ δεχθῇ ἐπιτροπὴν αὐτῶν, μέλλουσιν νὰ ἐπιδώσῃ αὐτῷ ἀναφορὰν τῶν φιλελευθέρων, προσκάλεσαν σχετικὴν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ κ. Λαχωδάργης διὰ πειδτικωτάτου λόγου ἠλεγξε τὴν τοιαύτην πολιτείαν τῆς ἀντιπολιτευοῖς, λησμονησάσης ὅτι ὁ βασιλεὺς «δέον νὰ θεωρῇται ὡς φάρος δεικνύων τὴν σωτηρίαν ἐν τοῖς χαλεποῖς καὶ ἀληθῶς θυελλώδεσι καιροῖς».

Τὰ σερικὰ πράγματα παγιοῦνται ἐν γαλήνῃ ὑπὸ τὴν νέαν αὐτόθι κατάστασιν. Ἡ κυβερνήσις, διορῶσα τὴν κατευναδτικὴν δύναμιν, ἣν θὰ ἐνασκήσῃ ἐπὶ τῆς χώρας ἡ τῆς βασιλομήτορος ἐπ' ἀνόδοι, πρὸς συνάντησιν τῆς ὁποίας ἀπῆλθεν ἤδη εἰς Κλάδοδον ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ἀπεφάσισε νὰ παρασκευάσῃ τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτῆς ὡς οἷόν τε λαμπρῶς. Εἶναι πιθανώτατον ὅτι διὰ τῆς καθόδου ταύτης τῆς ἀναξιοπαρεσβασίας βασιλίσσης θὰ ἐκλίπῃ ὅλος ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ κράτος μετὰ τῆς χώρας θὰ δυνηθῶσιν ἀπερισπάστως σχετικῶς νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν αὐτῶν. — Τὸ ἔργον τοῦτο μάλιστα ἐτι κανονικώτερον θὰ ἐπεδιώκετο, εἰ μὴ ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ τόπῳ ριζοσπαστικὴ μερίς, μόλις ἰδοῦσα ἐκβεβλημένους τῆς ἀρχῆς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῆς, ἐπανήρχετο εἰς τὰς ἀρχαίας διχονοίας, αἵτινες ἀτυχῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Βελιγραδίου εἰδῶσις ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὑποψηφίων αὐτῆς καὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεχισθῶσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ.

Ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ πρὸς ταῖς μεγάλας οικονομικαῖς καταστροφαῖς, ὧν τ' ἀποτελέσματα ἰδίᾳ αἰσθάνεται ἡ Ἀγγλία, καὶ τοῖς ἄλλοις μερικωτέρας σημασίας γεγονόσιν, ἔχομεν τὰ ἐπακόλουθα κατὰσχόλια τῆς πρὸς τοὺς ἀξίωματικούς τῆς φρουρᾆς ἐν Τέμπελχοφ προσφώνησεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀνὰ δόσοντος τῆς Βρουνσβίκης πρίγκιπος Ἀλδρέχτου, τὴν ἐπισηφισιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου, τὴν περὶ ἐπικειμένης προσκλήσεως ἐπὶ τὸν βρετανικὸν θρόνον τοῦ διαδόχου

αὐτοῦ εἰδῶσιν καὶ τὴν ἐν Παρισίῳ ὑποδοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Δῶδς μετὰ διαφωνίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ. — Ἡ ἐν Τέμπελχοφ προσφώνησις, κατὰ τὸν σαφέστατον τρόπον δηλοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ αὐτοκράτορος νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ παντὸς μέσου τὴν ἐπισηφισιν τοῦ στρατ. νομοσχεδίου, δὲν φαίνεται προωρισμένη νὰ ἐπενέγκῃ τὸ παρ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δημοσίου πνεύματος προσδοκῆθὲν ἀποτέλεσμα. Καθ' ὅσον τοῦλάχιστον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν σχολίων τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων, ὧν τινὲς μὲν τὰς ἐν αὐτῇ ἐκφράσεις ἐχαρακτήριζαν ὡς γνώμας ἀπλᾶς, μὴ φερούσας τὸ κυβερνητικὸν κύρος καὶ κατ' ἀκολουθίαν μὴ ἐνεχούσας τὴν εἰσπραγματώσιν αὐτῶν ἀναγκαίαν δύναμιν, τινὲς δὲ ἐθεώρησαν αὐτὰς ὡς ἐγκυρπτούσας πραξικοπηματικὰς τάσεις, μὴ πολλὰ ἐγγυωμένας περὶ τῆς γαληναίας περαιτέρω ἐξελιξέως τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐσωτερικῆς καταστάσεως, τὸ δημοσίον φρόνημα καὶ μετὰ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀπειλὰς φαίνεται παραμένον δυσμενὲς πάντοτε πρὸς τὴν ἐπίτασιν τῆς διδηροφορίας καὶ πῶς μάλιστα πλειότερον ἐν τῇ δυσμενεστάτῃ σκληρυνθέν. Ἐπάρχει μάλιστα καὶ τι πλειότερον τούτου· ἡ ἐπιμονὴ περὶ τὴν αἰωνίαν αὐξήσιν τῶν ἐξοπλισμῶν προεκάλυψε τὴν ἀπροκάλυπτον ἐκδήλωσιν τῆς δυσσεβεστικῆς παρὰ τοῖς ὁμοσπόνδοις τῇ Πρωσίᾳ γερμανικῆς λαοῖς. Ἐν Βαυαρίᾳ ἰδίᾳ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Βαυαρικῇ πατριδῇ ὑπ' ἀνδρὸς οἰκειῶς πρὸς τὴν βαυαρικὴν κυβερνήσιν ἔχοντος δριμύτατον κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς Γερμανίας ἡγεμονίας τῆς Πρωσίας ἄρθρον, προβαίνον μέχρι τῆς ἀπροκαλύπτου διατυπώσεως τῆς γνώμης, ὅτι τῇ Βαυαρίᾳ συμφορωτέρα θὰ ἦτο ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἢ ττα ἢ νίκη τῆς Γερμανίας, ὡς τῆς μὲν νίκης καταστροφούσης τὸ βασιλείον ἀπλῆν πρωσικὴν ἐπαρχίαν, τῆς δὲ ἡττης αὐτῆς παραδωσούσης αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ νικητοῦ, ὃς θὰ εἶχε πολλοὺς λόγους νὰ φειδῇ αὐτοῦ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν εἶνε προωρισμένον βεβαίως πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν φίλων τῆς γερμανικῆς ἐνότητος. —

Ὡς πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρίγκιπος τῆς Πρωσίας, αὕτη πρὸς τὸν κόμητα μὲν Καπρίβην φαίνεται ἀπευθυνθεῖσα, δεικνύει δ' ὅτι ἥρξατο μελετώμενον τὸ ζήτημα τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνακλήσεως τοῦ διδηροῦ ἀρχιγραμματέως, τοῦ πρίγκιπος γνωρίζοντος τῷ πρὸς ὃν ἐπιστέλλει ὅτι παρεκλήθη νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, ὅπως οὗτος ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου Γουλιέλμου τοῦ Α' πρόσκλινσιν τοῦ πρώην ἀρχικαγκελλαρίου, ἀλλ' ἠορνήθη ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο, καίτοι ζῶντος ἐπιθυμῇ τὴν συνδιαλλαγὴν τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καταλιπὼν τὴν ἐπιχειρήσιν αὐτοῦ τῷ εἰς τοῦτο παρακαλέσαντι αὐτόν. Καὶ ὅμως ἡ ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρουσία τοῦ δεξιῦ βραχίονος τοῦ αἰμυνήστου αὐτοκράτορος, καὶ ἂν μὴ ἀπέβαινεν ὁ προάγγελος τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανόδου τοῦ πραγματικοῦ δημιουργοῦ τῆς ἐνεστώσης γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐπανόδου σωτηρηνοδεστάτης ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν γερμανικῶν συμφερόντων, θὰ ἐπέδρα πάντοτε εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας. — Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου μετὰ τὴν ἀπόρριψιν παδῶν τῶν προταθειδῶν τροποποιήσεων ἐπισηφισις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου



ἄρθρου τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ σπουδαιότατον βῆμα πρὸς τὴν κύρωσιν τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, ὑφ' οἷαν ἐν γένει μορφήν συνέλαβεν αὐτὴν ἐν νῷ ὁ γηραιὸς τῶν φιλελευθέρων ἡγέτης, εὐάρεστον δὲ κατὰ πάντα ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ ἐν τῇ σκανδιναυικῇ χειρσόνῃσφ κατάστασις, ἀποδεικνύουσα προφάσεις μὲν τὰ ἄλλα, μόνον δὲ σκοπὸν τῆς ἀντιδράσεως τῶν Νορβηγῶν τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Σουηδίας ἀπόσπασιν, δὲν παρέδχε τῇ συντηρητικῇ ἀντιπολιτεύσει τοῦ κ. Γλάδστωνος τὰ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἐπιχειρήματα, ἅτινα ἡδύνατό τις νὰ φοβῆται ὅτι θὰ ἤντλουν ἀπ' αὐτῆς ὑπὲρ τῶν θεωριῶν αὐτῶν. — Ἀλλὰ καὶ ἄλλην ἔχομεν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκ Λονδίνου ἐνδιαφερόυσαν πολιτικὴν εἰδησιν, τὴν περὶ ἐπικειμένης παραδόσεως τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν διάδοχον τῆς ἀνάσσης, ἥτις ἐνεκα τῆς ἡλικίας αὐτῆς, εἶνε δὲ ἥδη, ὡς γνωστὸν, ὑπερεδωμικοντοῦτις, ὡς καὶ ἐνεκα τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐσωτερικῆς καταστάσεως, σκέπτεται κατὰ τὰς ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης πρὸς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας μεταδιδόμενας πληροφορίας νὰ παραιτηθῇ τὴν ἀρχὴν. Οἱ προβαλλόμενοι λόγοι, καίτοι τὸ πρᾶγμα πάντοτε ὀφειλόμεν μετ' ἐπιφυλάξεως νὰ δεχθώμεν, ἔχουσι βεβαιώσιν ὑπόστασιν· ἀλλὰ τοῦτοσι προσθετέον καὶ ἕτερον ἐξ ἴσου σπουδαῖον, τὸν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως αὐτοῦ τοῦ βρετανικοῦ βασιλείου. Ἡ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων πιθανώτατην ἐπιψήφισιν αὐτοῦ ἐξ ἴσου πιθανὴ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἀπόρριψις τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας θὰ παρεῖχε τὸ σύνθημα πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἐναντίον τοῦ γενηρακότος τοῦτου Σώματος ἐκστρατείας τῶν φιλελευθέρων, ἥτις θὰ ἐπέφερεν ἐσωτερικὸν κλύδωνα, κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ὑπῆρχεν ἀπόλυτος χρεῖα ἀκμαϊότερου κυβερνήτου, ὅστις μάλιστα διὰ τὰ φρονήματα αὐτοῦ νὰ δύναται εὐχερέστερον ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ὀριστικωτέρας ὑποχωρήσεως τῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν, ἢ πρὸς τὰς ὁποίας εὐλάβεια τῆς γηραιᾶς ἀνάσσης δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκτεθῇ εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν. Ὡς πρὸς τὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν, αὕτη κατὰ τοῦτο δύναται νὰ ἐπιδρῇ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας — ἂν ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπαληθεύσῃ —, ὅτι διὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς μάστιγος αὐτοῦ παρασχεθείσας τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ συμβουλίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν, ἥς ἐν Ἀγγλίᾳ εὐτυχὲς ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ, ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἔχει ἀναλάβει ἠθικὰς τινὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἡδύναντο ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ ν' ἀπαιτηθῶσιν ἐνέργειαν τινὰ ταύτας λοιπὸν τὰς ὑποχρεώσεις πιθανῶς θέλουσα βῆναι διασκέδασιν ἢ ἀνασῶν, ἐβουλεύθη τὴν ἀποχώρησιν. — Οἱ Γάλλοι νύ τυχόντες νὰ ὑποδεχθῶσι θριαμβικῶς τὸν νικητὴν τῆς Δαχομῆνης στρατηγὸν Δώδε, κληθέντα, ὡς γνωστὸν, εἰς Παρισίους πρὸς διδασκαλίαν περὶ τῆς ὀριστικωτέρας διεκπερατώσεως τοῦ ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἔργου, ὑπερ οὐδὲ μετὰ τὰς περὶ διαπραγματεύσεως προτάσεις τοῦ Βεχανζὲν ἀφίκετο εἰς τὸ πέρας αὐτοῦ, ὡς ἡλπίσθη. Ἐτερον πολιτικὸν γεγονός γενικωτέρου ἐνδιαφερόντος εἶνε ἡ θρυλλουμένη ὡς ἐπικειμένη παραίτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δεδέλ, διαφωνήσαντος πρὸς τὸν πρωθυπουργόν. **M. E. M.**

## ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Παραιτηθέντος τοῦ τέως σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κανονικαῖς ψήφοις ἀνεδείχθη τοιοῦτος ὁ πανιερώτατος τέως Σιτανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀθανάσιος (Μεγακλῆς).

## ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Καθὰ γράφουσιν αἱ ἀττικαὶ ἐφημερίδες αἱ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς γινόμεναι ἀνασκαφαὶ θησαυροὺς ἀποκαλύπτουσιν δῖα καὶ πράγματι, διότι πλὴν τοῦ Θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν ἐπιγραφαί, αἵτινες σπουδαιότητος ἐνδιαφέροντος θεωροῦνται, πρόκειται δ' ἴσως ν' ἀποκαλύψωσιν ἤμιν πολλὰ τέως ἄγνωστα.

Καὶ ἐκ Ναυπλίου ἐπίσης ἀγγέλλονται σπουδαῖα ἀρχαιολογικὰ ἀνακαλύψεις καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν. Πλὴν τῆς γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῆς διενεργούσης, ὡς γνωστὸν, νέας ἀνασκαφὰς ἐν Τροίᾳ ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Schliemann γενομένων, καὶ τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἀνασκαπτοῦσης τοὺς Δελφοὺς καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολὴ ἐν Ἀθήναις ἐπίσης ποιεῖται ἀνασκαφὰς ἀποκαλυπτοῦσας σπουδαῖα ἀρχαιολογίματα.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἀρτίς ἐν Παρισίῳ τοῦ ἐκ τῶν τὰ μάλιστα ἰδιοτρόπων νέων νορβηγικῶν συγγραφέων, τοῦ Knut Hamsun, ὅστις ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς νὰ μᾶθῃ τὴν γαλλικὴν. Τῶν οἰκονομικῶν δ' αὐτοῦ μὴ ἐπιτροπύτων βίον ἐν Παρισίῳ ἀνεῖ ἐργασίας, ἔγνω, κατὰ τὰς νορβηγικὰς ἐφημερίδας, σπουδαίως νὰ ἐργασθῇ εἰσερχόμενος εἰς τὰ καταστήματα τοῦ Λούβρου ὡς κατώτερος ὑπάλληλος ἢ μᾶλλον ὡς ὑπηρέτης (garçon) εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Καφεναεῖον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπίγγελμα οὐδαμῶς ἐστὶ ξένον αὐτῷ, διότι ὑπηρέτησεν οὐ πρὸ πολλοῦ ἐν καφεναίῳ ἐν Βοστώνῃ, εἰς ἣν μετέβη ὅπως μᾶθῃ τὴν ἀγγλικήν.

Ὁ κ. Knut Hamsun ἐστὶ συγγραφεὺς μυθιστορίας ἐπιγραφομένης *la Faim*, ἥτις ἔτιχεν ἰσχύοντος ἐπιτυχίας πρὸ δύο ἐτῶν ἐν ταῖς σκανδιναυικαῖς χώραις καὶ ἐν Γερμανίᾳ. Πρὸ μικροῦ δὲ ὁ κ. Hamsun ἐδημοσίευσεν μυθιστορίαν ἐπιγραφομένην *le Rédacteur Lyng*, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ τῶν νορβηγικῶν δημοσιογράφων. Τὸ κυριώτατον δὲ πρόσωπον τῆς μυθιστορίας ταύτης ἐστὶν ὁ διευθυντὴς τῆς μεγάλης ἐφημερίδος τῆς Χριστιανίας ἐν ἣ γράφουσιν οἱ κ. κ. Bjornson, Georges Brandes καὶ Sigurd Ibsen. ὁ οὗτος τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως. Ἰδοὺ ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐφαρμόζει τὸ τοῦ Ἡπείδου, «ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος».

— Ἀγγέλλεται ὅτι προτεχῶς ἐκδίδεται μονογραφία περὶ τοῦ Renan ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ Grant Duff, φίλου τοῦ διατήματος φιλοσόφου καὶ ἱστορικοῦ ἀπὸ τοῦ 1859.